

OBSAH:

I. Výbuch hnutí revolučního v Itálii a Francii. Neklid v Evropě; nálada v Itálii 1; Gioberti 2; Carlo Alberto 3; volba Pia IX. 4; hnutí protirakouské 5; Guizot a Palmerston 6; revoluce sicilská 8; ústavní ústupky 9; obavy Metternichovy 10. — Poměry francouzské 11; hnutí sociální 12; L. Blanc a Proudhon 15; vzrůst opozice 16; odpor Guizotův 18; reformní bankety 19; revoluce únorová 20; pád monarchie červencové 21. — Dělnické požadavky 22; shromáždění národní 23; vítězství Cavaignacovo 24; listopadová ústava 25; Ludvík Napoleon presidentem 26. — Švýcarsko 27; poměry anglické 28.

II. Rozmach i porážka revoluce v Německu i Rakousku. Německé poměry 31; Fridrich Vilém IV. 32; vzrůst národního ruchu 35; Šlesvik a Holštýn 36; ústavní otázky v Prusku 38; liberálové a demokrati 40; hnutí sociální 42; poměry v spolkových státech 43; Offenburg a Heppenheim 44. — Úspěchy únorové revoluce; Heidelberg 45; posláni Gagernovo a Radowitzovo 46; pád Metternichův 47; revoluce v Berlíně 49; frankfurtský »Vorparlament« 50; demokratické povstání 51; Poznaňsko 52. — Rakouská krise 53; národní otázky v Uhrách 54; česká otázka 55; projev Palackého 57. — Parlament frankfurtský 58; ústava Pillersdorfova 54; zmatky rakouské 60; poměry v Prusku 61; nová vláda říšská 62; válka dánská 63; Malmö 64; spory frankfurtské 65; maloněmecké snahy 66. — Tiseň dvora rakouského 67; slovanský sjezd v Praze 68; svatodušní bouře 69; ústavní sněm vídeňský 70; boje v Uhrách 71; vzbouření Vídně 72; relix Schwarzenoerg 73; nastoupení Františka Josefa I. 74; státní převrat v Prusku 75. — Návrh říšské ústavy 76; sněm kroměřížský 78; březnový oktroj Schwarzenberkův 79; císařská volba ve Frankfurtě 80; odmítnutí Fridricha Viléma IV. 81; úspěchy Maďarů 82; revolty německé 83; nezdar parlamentu frankfurtského 84. — Plán Radowitzův 85; Világoš 87; spor o unii 88; válečné napětí 90; olomoucká punktace 91; obnovení buntu 92; vyřízení sporu s Dánskem 93.

III. Nezdar národního boje italského a počátky Napoleona III. Revoluce v severní Itálii 95; zasažení Sardinska 96; Pius IX. a národní válka 97; Custoza 98; revoluce v Římě 100; střeđoitalské republiky 101; Novara 102; zápas o Řím 103; jeho pád 105; vítězství Rakouska 106; nová emigrace 107. — Druhá republika ve Francii 108; Osobnost Ludvíka Napoleona 109; klerikální úspěchy 110; spor se sněmovnou 111; státní převrat 112; ústava roku 1852 114; prohlášení císařství 115; poměr k Anglii 116; postup Palmerstonův 117; dvůr Napoleona III. 118; jeho vnitřní politika 119; hospodářský ruch 120; otázky sociální 121; realism v duševním životě 122.

IV. Vrchol reakce v Evropě a válka krymská. Rakousko porevoluční 124; snahy Stadionovy 125; zrušení ústavy 126; režim Bachův 127; hospodářské po-

měry 129; snahy Lva Thuna 131; rozmach katolictví 132; konkordát 133. — Reakce v Prusku 134; kamarilla 135; poměry v ostatních státech spolkových 137; veřejná nálada v Německu 138; nové směry vědecké 139; K. Marx 140; proudy v emigraci 141. — Rusko za Mikuláše I. 143; slavjanofilství 144; západnictví 145; ukrajinství 147; opatření protirevoluční 148; podunajská knížectví a Uhry 149; vrchol moci Mikuláše I. 150; otázka turecká 151; tanzimat 152; Černá Hora a spor o svatá místa 153; Menšikov v Cařihradě 154; obsazení Moldavska a Valachie 155; válka s Tureckem 156; postup západních velmocí 157; jejich spolek s Tureckem 158. — Rakouský nátlak 159; útok na Krym 161; Sebastopol 162; smrt Mikuláše I. 163; další průběh války 164; preliminární mír 165; kongres pařížský 166; jeho výsledky 168; dodatková konference 169; úspěch Cavourův 170. — Poměry francouzské 171; Napoleon III. a idea národního státu 172; podunajská knížectví 173; A. Cuza 174; Srbsko a Černá Hora 175.

V. Vznik národního státu italského. Cavour v čele království sardinského 1; zostření poměru k Rakousku 3; Národní spolek a Garibaldi 4; atentát Orsiniho 5; Plombières 6; válečný poplach 7; rakouské ultimatum 8; vypovězení války 9. — Magenta 10; Solferino 11; Villafranca 12; odpor v severní a střední Itálii 13; mír curyšský 14; plebiscit v Itálii, Savojsku a Nizze 15. — Nové plány Cavourovy 16; neústupnost Pia IX. a Františka II. 17; sicilské povstání 18; Garibaldi v Neapoli 19; zakročení Sardinie 20; království italské 22; smrt Cavourova 23.

VI. Ústup absolutismu v Evropě a nové boje ústavní. Nové naděje radikálů 24; Rakousko po Solferinu 25; zesílené rada říšská 26; Fr. Deák 27; federalisté a centralisté 28; diplom říjnový 29; nespokojenost v Uhrách 30; Schmerling a únorovka 31; odpor Uhrů proti ní 33; české poměry 34; říšská rada 35. — Konec Fridricha Viléma IV. 36; princ vladař Vilém 38; nová éra 39; národní hnutí 40; soupeřství rakousko-pruské 42; vojenská otázka v Prusku 43; zostření sporu 44; ústavní konflikt 45; Bismarck 46. — Alexander II.; jeho východní politika 47; Řecko 48; uvolnění veřejných řádů v Rusku 49; zrušení nevolnictví 50; selská reforma 52; nihilism 54; reformy Alexandra II. 55. — Naděje Poláků 57; revoluční ruch 58; A. Wielopolski 59; povstání lednové 60; zakročení ciziny 61; ruský nacionalism 62; potlačení vzpoury 63; její vliv na Rusko 65. — Poměry anglické 66; volební reforma 67; Irsko 68; dělnická internacionála 69; poměry ve Francii 70; ústupky císařovy 71; jeho poměr k Římu 72; Čína a Mexiko 73; císařství Maximiliánovo 75; anglická nedůvěra k Napoleonu III. 76; římská otázka 77; Aspromonte 78; pokles moci Napoleonovy 79.

VII. První úspěchy Bismarckovy: porážka Dánska i Rakouska. Vývoj Bismarckův 80; jeho názor na stát 82; vstup do vlády 83; poměr k velmocím 84; útočný náběh proti Rakousku 85; ústavní zápas 86; kongres knížat ve Frankfurtě 87; Bismarck a obecné právo volební 88; Lassalle 89; — Spor s Dánskem 90; plány Bismarckovy 91; lednová smlouva s Rakouskem 92; porážka Dánska 93; spor o kořist 94; hrozící srážka a rakouské zmatky 95; Belcredi 96; Gastýn a Biarritz 97; syllabus Pia IX. 98; Govone v Berlíně 100; pruský návrh na reformu buntu 101; v předvečer války 102; její vypuknutí 103. — Custozza 104; válka v Čechách 105; Hradec Králové 107; zakročení Napoleona III. 108; mír mikulovský 110; pruské anexe a neúspěch Napoleona III. 111.

VIII. Pád Napoleona III. a vznik říše německé. Úprava poměrů pruských 113; strana národně liberální 114; spolek severoněmecký 115; celní parlament 117; počátky strany socialistické 118. — Otázka lucemburská 119; otázka římská 120; Mentana 122; poměr k Rusku 123. — Rakousko-uherské vyrovnání 124;

úspěch uherský 126; ústava prosincová 127; státoprávní odpor český 128; východní politika Andrásyho a Beusta 129; jednání s Itálií 130; nesnáze dohody Napoleona III. s Rakouskem a Itálií 131; koncil vatikánský 132; vzrůst oposice ve Francii 133; Ollivier v čele vlády 134; nové jednání s Vídní 135; česká otázka a Potocki 136. — Španělský trůn 137; hohenzollerská kandidatura 138; ústup Viléma I. 139; emžská depeše 140; vypovězení války 141; nepřipravenost Francie 142; německý útok 143; francouzský ústup 144; Sedan 145. — Pád císařství 146; vláda národní obrany 147; Štrasburk a Mety 148; obsazení Říma 149; české memorandum a postup Ruska 150; boje ve Francii 151; příměří lednové 152. — Vznik německého císařství 153; proklamace versaillská 155; mír únorový 156; komuna pařížská 157; mír frankfurtský 158; porážka demokracie v Evropě 159; nový monarchism a bilance liberalismu 160.

OPRAVY:

Ve sv. I. str. 66 čti místo »jesuita Hofbauer« »redemptorista H.«; str. 175 čti místo »Huskinson« »Huskisson«; str. 288 místo »Lowet« »Lovett«.

Ve sv. II. 1. str. 14 místo »Berbès« čti »Barbès«; str. 30 místo »Eduard Gladstone« »Ewart G.«; str. 140 místo »Wirchow« »Virchow«.

UČITELSKÁ KNIHOVNA
DÍVČÍHO REÁLNÉHO GYMNASIA
V PRAZE

